GODEFRIDUS ADMONTENSIS
2. Hälfte 12. Jh. Seite 159r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

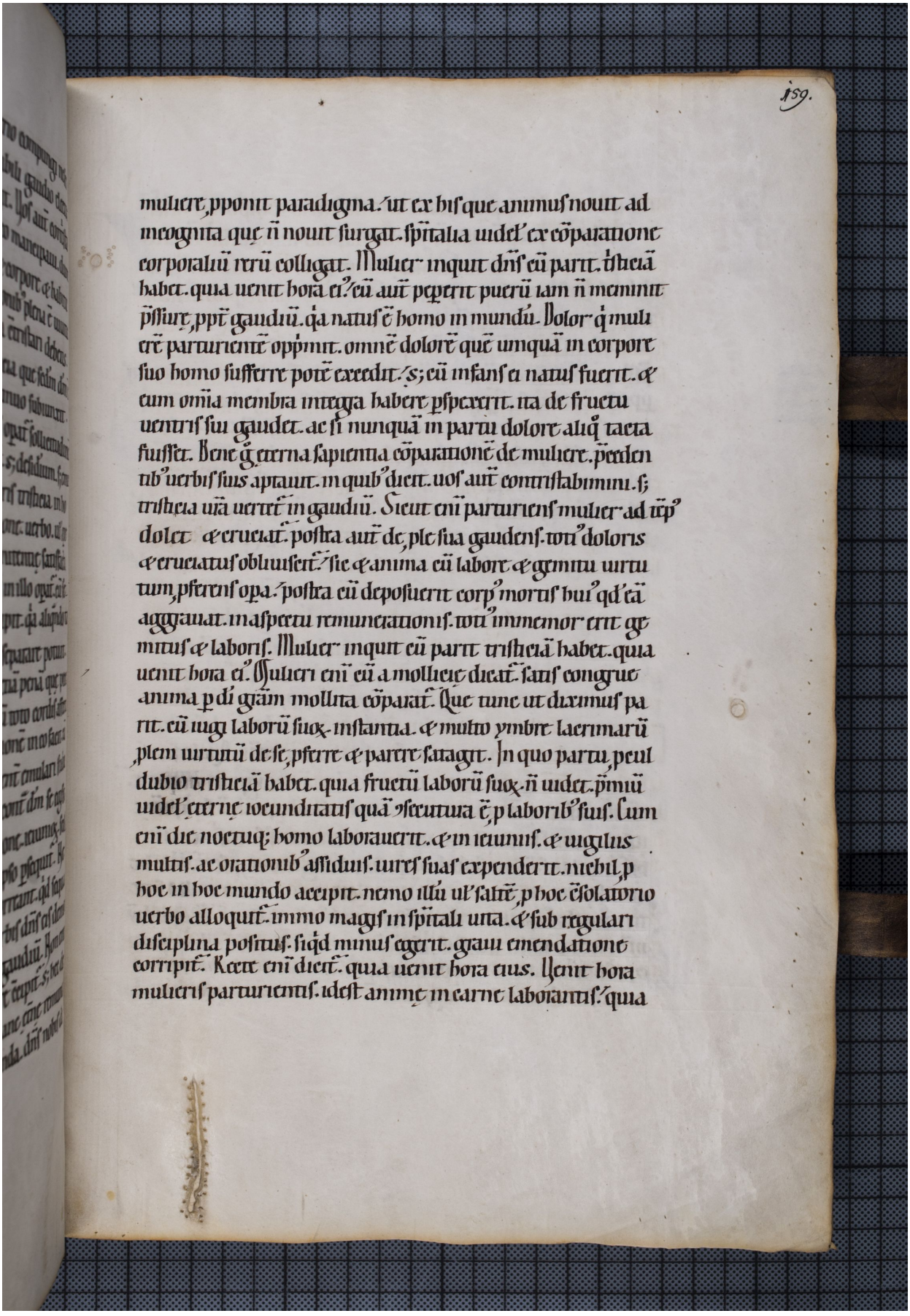

muliere, pponit paradigma. ut ex his que animus nouit ad
incognita que n̄ nouit surgat. spīitalia uidel' ex cōparatione
corporaliū rerū colligat. Mulier inquit dn̄s cū parit. tristiciā
habet. quia uenit hora ei⁹. cū aut̄ peperit puerū iam n̄ meminit
p̄ssure, ppt̄ gaudiū. q̄a natus ē homo in mundū. Dolor q̄ muli
erē parturientē oppmit. omnē dolorē quē umquā in corpore
suo homo sufferre potē excedit. s; cū infans ei natus fuerit. & cum
omīa membra integra habere pspexerit. ita de fructu
uentris sui gaudet. ac si nunquā in partu dolore aliq̄ tacta
fuisset. Bene g̊ eterna sapientia cōparationē de muliere. p̄ceden
tib⁹ uerbis suis aptauit. in quib⁹ dicit. uos aut̄ contristabimini. s;
tristicia uīa uertet̄ in gaudiū. Sicut enī parturiens mulier ad tēp⁹
dolet & cruciat̄. postea aut̄ de, ple sua gaudens. toti⁹ doloris
& cruciatus obliuiscit̄. sic & anima cū labore & gemitu uirtu
tum, pferens opa. postea cū deposuerit corp⁹ mortis hui⁹ qd' eā
aggrauat. in aspectu remunerationis. toti⁹ immemor erit ge
mitus & laboris. Mulier inquit cū parit tristiciā habet. quia
uenit hora ei⁹. Mulieri enī cū a mollicie dicat̄. satis congrue
anima p dī grām mollita cōparat̄. Que tunc ut diximus pa
rit. cū iugi laborū suoꝝ instantia. & multo ymbre lacrimarū
plem uirtutū de se, pferre & parere satagit. In quo partu, pcul
dubio tristiciā habet. quia fructū laborū suoꝝ n̄ uidet. p̄miū
uidel' eterne iocunditatis quā ꝯsecutura ē, p laborib⁹ suis. Cum
enī die noctuq; homo laborauerit. & in ieiuniis. & uigiliis
multis. ac orationib⁹ assiduis. uires suas expenderit. nichil, p
hoc in hoc mundo accipit. nemo illū ul' saltē, p hoc c̄solatorio
uerbo alloquit̄. immo magis in spīitali uita. & sub regulari
disciplina positus. siq̄d minus egerit. graui emendatione
corripit̄. Recte enī dicit̄. quia uenit hora eius. Uenit hora
mulieris parturientis. idest anime in carne laborantis. quia